



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 201/07-19

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 20. septembra 2007 predbežne prerokoval sťažnosť M. P., K., zastúpenej advokátom JUDr. P. K., K., vo veci porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 787/01 a postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 15 Co 173/02 a sp. zn. 5 Co 387/05 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. P. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 26. februára 2007 doručená sťažnosť M. P., K. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom JUDr. P. K., K., v ktorej namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 787/01 a postupom Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 15 Co 173/02 a sp. zn. 5 Co 387/05.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka 11. mája 2001 podala okresnému súdu návrh na začatie konania o vypratanie nehnuteľnosti a odstránenie stavby. Vec bola zaevidovaná pod sp. zn. 12 C 787/01. Okresný súd vo veci rozhodol rozsudkom 6. decembra 2001. Po odvolaní odporcu bol spis 12. apríla 2002 postúpený krajskému súdu, kde bolo konanie vedené pod sp. zn. 15 Co 173/02 až do 29. septembra 2003, keď bolo vo veci rozhodnuté. Krajský súd rozhodnutie prvostupňového súdu zrušil a vec vrátil na nové konanie okresnému súdu. Okresný súd od 11. novembra 2003, keď mu bol spis vrátený, vo veci konal a 29. septembra 2005 rozsudkom rozhodol tak, že návrh sťažovateľky zamietol.

Proti rozsudku podali odvolanie sťažovateľka (vo veci samej) a odporca proti trovám právneho zastúpenia.

Predmetný spis sa z toho dôvodu od 8. novembra 2005 nachádzal na krajskom súde a vec bola vedená pod sp. zn. 5 Co 387/05. Krajský súd vo veci samej rozhodol 30. novembra 2006, keď potvrdil rozsudok v merite veci a vo výroku o trovách konania vec vrátil okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Sťažovateľka v sťažnosti podanej ústavnému súdu uviedla, že k priet'ahom v konaní pred okresným súdom došlo v období od 6. decembra 2001, keď okresný súd vo veci rozhodol rozsudkom, do 12. apríla 2002, keď bol spis predložený odvolaciemu súdu. V ďalšom období konania pred okresným súdom namieta nečinnosť od 29. septembra 2005 do 30. novembra 2006, spolu päť a pol roka.

Obdobie, v ktorom malo dôjsť k porušeniu jej základného práva v označených konaniach vedených krajským súdom, sťažovateľka bližšie neoznačila. Krajskému súdu vyčítala najmä jeho neefektívny postup, keď bezdôvodne nariad'oval termíny pojednávania aj po viac ako roku od predloženia spisu z okresného súdu.

Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd rozhodol takto:

„Základné právo M. P. na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov upraveného v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR postupom Okresného súdu Košice II, vedeného pod sp. zn.

12 C 787/01 a Krajského súdu Košice vedeného pod sp. zn. 15 Co 173/02 a sp. zn. 5 Co 387/05 porušené bolo.

Okresnému súdu Košice II a Krajskému súdu Košice prikazuje, aby v konaní konal bez zbytočných prietahov.

M. P. priznáva primerané finančné zadosťučinenie vo výške 40 000,- Sk, ktoré je Okresný súd Košice II povinný zaplatiť sťažovateľke do dvoch mesiacov od doručenia tohto nálezu.

M. P. priznáva primerané finančné zadosťučinenie vo výške 80 000,- Sk, ktoré je Krajský súd Košice povinný zaplatiť sťažovateľke do dvoch mesiacov od doručenia tohto nálezu.

Sťažovateľka má právo na náhradu trov právneho zastúpenia v sume 5 786,- Sk na účet advokáta JUDr. P. K., K., do dvoch mesiacov od doručenia nálezu.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene alebo zjavne neopodstatnené návrhy môže ústavný súd po predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho prerokovania.

Podľa stabilizovanej judikatúry ústavného súdu (napr. I. ÚS 34/99, III. ÚS 20/00, II. ÚS 12/01) sa ochrana základnému právu vrátane základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy poskytuje v konaní pred ústavným súdom len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušenie základného práva označenými orgánmi verejnej moci (v tomto prípade všeobecnými súdmi) ešte trvalo. Ak v čase, keď došla sťažnosť ústavnému súdu, už nedochádza k porušovaniu namietaného základného práva, ústavný súd sťažnosť zásadne odmietne ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Sťažovateľka v sťažnosti doručenej ústavnému súdu 26. februára 2007 namietala porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 787/01 a postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 15 Co 173/02 a sp. zn. 5 Co 387/05.

1. Čo sa týka okresného súdu, sťažovateľka namieta zbytočné prietahy v konaní v trvaní 5 a pol roka do (právoplatného) rozhodnutia krajského súdu, ktoré už nadobudlo právoplatnosť 30. novembra 2006.

Znamená to, že okresný súd v čase podania sťažnosti sťažovateľky ústavnému súdu rozhodol, teda právna neistota sťažovateľky bola odstránená, a navyše zo sťažnosti nevyplývalo, že by sťažovateľka v priebehu celého konania vedeného okresným súdom podala na nečinnosť tohto súdu sťažnosť predsedovi okresného súdu podľa § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Navyše, vec sa v čase postúpenia sťažnosti ústavnému súdu nachádzala ešte na krajskom súde.

Tento stav veci viedol ústavný súd k záveru, že sťažnosť, v ktorej sťažovateľka namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy okresným súdom, je zjavne neopodstatnená, a preto ju odmietol už po jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde (podobne napríklad aj IV. ÚS 219/03).

2. Vo vzťahu ku krajskému súdu treba konštatovať, že spis sa na krajskom súde nachádzal od 8. novembra 2005 a tento o odvolaní sťažovateľky rozhodol na pojednávaní 30. novembra 2006, t. j. cca do jedného roka; na tomto pojednávaní bol prítomný aj právny zástupca sťažovateľky. Krajský súd potvrdil rozsudok okresného súdu vo výroku o zamietnutí žaloby a zrušil rozsudok vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vec vrátil na ďalšie konanie okresnému súdu 23. marca 2007. Ústavný súd je toho názoru, že sťažnosť je aj v tejto časti zjavne neopodstatnená, pretože doba, ktorá uplynula od doručenia veci krajskému súdu po jeho rozhodnutie o odvolaní a vrátení veci okresnému súdu, nesignalizuje možnosť vysloviť porušenie základného práva sťažovateľky upravené v čl. 48 ods. 2 ústavy po prípadnom prijatí sťažnosti na ďalšie konanie.

Preto ústavný súd sťažnosť odmietol už po jej predbežnom prerokovaní (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. septembra 2007